

مختصری درباره استاد دکتر علی محمد برقی

استاد پیشکسوت گروه ماشین های
کشاورزی دانشگاه تهران

مدرک کارشناسی ارشد را در رشته ماشین‌های کشاورزی کسب کردند و در سال ۱۳۴۱ عازم فرانسه شدند و تحصیلات تخصصی خود را در انستیتوی هانری پرانکاره دانشگاه سوربن پاریس ادامه دادند و در سال ۱۳۴۶ موفق به اخذ دکتری رشته مهندسی ماشین‌های کشاورزی از دانشگاه سوربن فرانسه گردیدند. پس از آن تحصیلات فوق دکتری خود را در مرکز تحقیقات و آزمایش‌های ماشین‌های کشاورزی آنتونی فرانسه ادامه دادند پس از اتمام تحصیلات در فرانسه، به ایران بازگشتند و به عنوان هیئت علمی در گروه مهندسی ماشین‌های کشاورزی در دانشگاه تهران استخدام شدند. درجات علمی استادیاری را در سال ۱۳۴۷ و دانشیاری را در ۱۳۵۳ طی کردند

دکتر علی محمد برقی، یکی از تأثیرگذارترین اساتید رشته ماشین‌های کشاورزی در ایران بودند که خدمات ارزنده‌ای در راستای تنظیم برنامه‌ریزی و حتی انتخاب نام رشته مهندسی مکانیک ماشین‌های کشاورزی داشتند.

ایشان در سال ۱۳۱۷ در قم دیده به جهان گشودند. خانواده استاد سید علی محمد برقی از سادات رضوی و پدر ایشان از فرهنگیان معروف قم بودند و اکثر افراد و بستگان نزدیک او روحانی و صاحب تالیفات و آثار فراوان بوده‌اند.

تحصیلات

دکتر برقی تحصیلات ابتدایی را در دبستان سنایی قم و تحصیلات متوسطه را در دبیرستان حکیم نظامی قم به پایان رساندند و در سال ۱۳۳۶ وارد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران شدند و در سال ۱۳۴۰ با رتبه ممتاز

مدرک دکتری دکتر علی محمد برقی از دانشگاه سوربن فرانسه

استاندارد در زمینه تراکتور و ماشین‌های کشاورزی و نیز بیش از ۳۰ مقاله به زبان فارسی و بیش از ۵۰ مقاله به زبان‌های انگلیسی و فرانسوی و تعدادی ثبت اختراع در زمینه ماشین‌های کشاورزی می‌باشد. بعضی از این آثار به صورت خلاصه عبارتند از

الف- تألیفات

ب- ترجمه‌ها

ج- ویراستار علمی

د- ثبت اختراع

و در سال ۱۳۶۲ به مرتبه استادی دانشگاه تهران نائل شدند. ایشان در سال ۱۳۸۵ به عنوان عضو هیئت علمی دانشگاه تهران بازنشسته شدند. پس از بازنشستگی در دوره تحصیلات تکمیلی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد تهران مشغول به تدریس و پژوهش شدند.

سابقه شغلی

در سابقه شغلی دکتر برقی، مدیریت گروه ماشین‌های کشاورزی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، عضویت در فرهنگستان علوم ایران و رئیس شاخه ماشین‌های کشاورزی فرهنگستان علوم، عضویت در شورای مکانیزاسیون کشاورزی وزارت کشاورزی، عضویت در کمیته هیئت داوران جشواره خوارزمی، عضویت در شورای علمی کشاورزی سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، عضویت در شورای پژوهش‌های علمی وزارت علوم، عضویت در کمیسیون تدوین استانداردهای ماشین‌های کشاورزی موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی، عضویت در کمیته هیئت داوران کتاب‌های درسی رشته ماشین‌های کشاورزی مرکز نشر دانشگاهی و عضویت در کمیته تخصصی برنامه‌ریزی و تالیف کتاب‌های درسی رشته کشاورزی وزارت آموزش و پرورش به چشم می‌خورد

آثار علمی

از استاد سید علی محمد تألیفات گرانبهای زیادی به یادگار مانده است. آثار علمی ایشان شامل ۵ کتاب دانشگاهی، ۱۲ کتاب هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و بیش از ۲۰۰ جزوه تدوین شده

الف - تألیفات:

			
<p>درجه بندی، بسته بندی و نگاه‌داری محصولات کشاورزی سازمان آموزش وزارت کشاورزی و عمران روستایی</p>	<p>ماشین‌های کشاورزی سازمان آموزش وزارت کشاورزی و عمران روستایی</p>	<p>مکانیک موتور شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران</p>	<p>اجزای ماشین شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران</p>
			
<p>حساب فنی سال اول سازمان کتاب‌های درسی ایران</p>	<p>سرویس و نگهداری تراکتور سال سوم سازمان کتاب‌های درسی ایران</p>	<p>ماشین‌های ده سال سوم سازمان کتاب‌های درسی ایران</p>	<p>محاسبات فنی تخصصی نظام جدید آموزش متوسطه، وزارت آموزش و پرورش</p>
			
<p>تأسیسات و تجهیزات پرورش طیور نظام جدید آموزش متوسطه</p>	<p>فرهنگ کشاورزی و منابع طبیعی، جلد نهم، ماشین‌های کشاورزی و گروه علوم کشاورزی و فرهنگستان علوم، انتشارات دانشگاه تهران</p>	<p>ماشین‌های کشاورزی سال سوم سازمان کتاب‌های درسی ایران</p>	

کتاب برنامه ی پنج ساله توسعه کشاورزی (کتاب هشتم مکانیزاسیون کشاورزی) سال ۶۶-۱۳۶۲ وزارت جهاد کشاورزی

ب- ترجمه‌ها:

		
ماشین‌ها و تاسیسات ثابت واحد زراعی انتشارات دانشگاه تهران	اجزای ماشین جلد دوم انتشارات دانشگاه تهران	اجزاء ماشین، جلد اول موسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران

ج- ویراستار علمی:

	
ماشین‌های کشاورزی: تئوری کاربردی، محاسبات پارامترهای کنترلی و شرایط کاربردی - جلد دوم انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی	ماشین‌های کشاورزی: تئوری کاربردی، محاسبات پارامترهای کنترلی و شرایط کاربردی - جلد اول انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی

د- ثبت اختراع:

			
طراحی مکانیزم و سیستم اندازه گیری عمق گاوآهن‌ها - عمق سنخ تراکتوری	طراحی سامانه مکانیکی تنظیم خودکار فشار باد تایر خودرو	طراحی و ساخت دستگاه خود تنظیم نبودکننده آفات انبثاری با استفاده از امواج ماکروویو و اختلاف ثابت دی الکتریک	دستگاه تشخیص درجه سبب از لحاظ رنگ و اندازه با استفاده از تکنیک منطق فازی

دکتر علی محمد برقی از زبان خودشان

من علی محمد برقی هستم. در ۲۴ مهرماه ۱۳۱۷ در قم و در یک خانواده فرهنگی به دنیا آمدم. پدرم معلم و مادرم نیز فرهنگی بود. نسب ما به موسی مبرقع فرزند امام محمد تقی (امام نهم) می‌رسد. آرامگاه موسی مبرقع در محله چهل‌اختران قم است. من در دوران قبل از دبستان به مکتب‌خانه می‌رفتم. در مکتب‌خانه، قرآن و مسائل دینی و الفبا و چیزهای مختلفی به ما یاد می‌دادند. البته مقررات سختی داشت و مجبور بودیم این مقررات را تحمل کنیم. در سال ۱۳۲۴ وارد دبستان سنائی شدم. اما پیش از دبستان و در سال پایانی مکتب‌خانه، مادرم فوت کرد و روحیه خیلی خوبی نداشتم. در سال اول دبستان به خاطر مشکلاتی که در اثر ضایعه فوت مادرم به وجود آمده بود وضعیت نامناسبی از نظر روحی داشتم و دوران بدی را گذراندم. ولی از سال دوم روی قلتک افتادم و با نمرات خیلی خوبی شروع به کار کردم. از ویژگی‌های دوران دبستان این بود که به دلیل داشتن نمرات بسیار خوب، در ایام تابستان برای شاگردهایی که ضعیف تر بودند به تدریس خصوصی می‌پرداختم و از این راه، هم علم خودم را تقویت می‌کردم و هم درآمدی به وجود می‌آوردم. در سال ۱۳۳۰ وارد دبیرستان حکمی نظامی قم شدم و تا سال ۱۳۳۶ که دیپلم گرفتم در این دبیرستان بودم. در این دوران هم به خاطر اینکه نمرات بالایی داشتم و جزو شاگردان ممتاز بودم در تابستان‌ها تدریس خصوصی انجام می‌دادم. از ویژگی‌های دوران دبیرستان حضور معلمین بسیار خوبی بود. که روحیه دانش‌آموزان را برای درس خواندن و فراگرفتن علم تقویت

می‌کرد و به آن‌ها یاد می‌دادند که در آینده بتوانند چه رشته و شغلی را انتخاب کنند. از آن‌جا که این معلمان، معلم‌های بسیار خوبی بودند، الگوی من شدند و من از همانجا تصمیم گرفتم که در آینده شغل معلمی را برگزینم. به همین خاطر تصمیم گرفتم که در کنکور شرکت کرده و وارد دانشگاه شوم و عضو هیئت علمی شوم تا شغل معلمی را بتوانم ادامه دهم.

دکتر علی محمد برقی از زبان همکاران و اساتید

دکتر حسین مبلی

عضو هیئت علمی گروه ماشین‌های کشاورزی دانشگاه تهران

بنده از مرحوم دکتر برقی خاطرات زیادی دارم که به چند مورد از آن‌ها اشاره می‌کنم. من از سال ۱۳۶۱ با آقای دکتر برقی آشنا شدم. در سال ۱۳۶۵ توسط آقای دکتر توکلی برای استخدام به گروه ماشین‌های کشاورزی معرفی شدم. در آن زمان آقای دکتر برقی با رویی گشاده استخدام مرا پذیرفتند. اما نکته‌ی مهم برای من که (دارای مدرک) کارشناسی ارشد بودم این بود که این استاد بزرگوار برای استخدام بنده شخصاً نامه‌های (مربوطه) را می‌گرفتند و پیگیری می‌کردند. هنگامی که استخدام بنده در گروه ماشین‌های کشاورزی دانشگاه تهران انجام شد من از پیگیری‌های ایشان واقعا شرمند بودم پس از استخدام، ایشان فرمودند اگر شما بخواهید ترفیع سالیانه داشته باشید حتما باید مشاور دانشجویان کارشناسی ارشد باشید وگرنه ترفیع شما به مشکل برخورد خواهد خورد. لذا تنها کسی که حاضر شد مرا (برای پایان‌نامه‌های دانشجویی به عنوان) مشاور بگذارند

دکتر سید احمد طباطبائی فر

استاد بازنشسته گروه ماشین های کشاورزی
دانشگاه تهران

خاطرات بسیار خوب و دوران خیلی عالی با دکتر برقی داشتیم و من بیشتر افتخار داشتم که با ایشان دوستی و همراهی داشته باشیم. اولین باری که من به گروه آمدم در سال ۱۳۶۳ دکتر شفیع مدیرگروه وقت بودند و به من گفتند که ما تنها یک نفر استاد در ایران داریم. در حالی که درباره آن یک نفر استاد صحبت می کردیم که آقای دکتر علی محمد برقی با آن وجود مهربان شان وارد اتاق دکتر شدند و من عرض ادب کردم و معرفی شدم و خدا را شکر استقبال گرم و صمیمی ایشان از همان لحظات اول همراه من بود. بعدها که یک روز برای امتحان استخدامی مراجعه کردیم، در جلسه امتحان نیز ایشان حضور داشتند و از من سوالی پرسیدند و من واقعا از وجود ایشان لذت بردم. این لحظات هیچ گاه از خاطر من نمی روند چون آقای دکتر برقی با عشق، محبت، انسانیت فوق العاده و مهربانی خاصی با آدمها برخورد می کردند. ما یک سفر خارجی و چند سفر داخلی با هم رفتیم. در یک کنفرانسی که چندین استاد دیگر هم حضور داشتند ایشان فوق العاده با هیجان، با احساس و خیلی صمیمی با ما برخورد کردند. ایشان به همراه انسان های خوبی مثل آقای دکتر مبلی، آقای دکتر شفیع و دکتر احسانی برای ساختن ساختمان جدید گروه زحمات زیادی کشیدند مثل پیگیری و رفت و آمدهای بسیار زیاد به تهران) که آن موقع سخت تر هم بود). فقط یک جمله بگویم و آن هم این که دکتر برقی دوست داشتنی و مهربان بودند و نفس شان گیرا بود و از نظر پشتکار واقعا الگو بودند و از نظر تحمل مشکلات و بردباری و صبوری بی نظیر بودند.

خود ایشان بودند و این کار سبب شد بتوانم ترفیع های سالیانه را اخذ نمایم. برای ساختمان جدید گروه خاطر هست که چقدر و با چه تلاش و پشتکاری پیگیری می کردند. مکان یابی ساختمان جدید در زمان مدیریت آقای دکتر شفیع انجام شد اما پیگیری ساخت و تأمین بودجه آن توسط آقای دکتر برقی و در زمان مدیریت ایشان انجام شد. ایشان بنده را به عنوان معاون (گروه) انتخاب کردند و خاطر هست که ایشان پنجشنبه های شان را با من برای پیگیری کار در امور ساختمان های دانشگاه تهران و برنامه و بودجه تعیین کرده بودند. ما پنجشنبه ها با کارشناسان مربوطه تماس می گرفتیم و بنده شاهد بودم که با چه تلاش و پشتکاری بودجه ساختمانی تصویب کردند. ایشان عضو شورای عالی برنامه ریزی بودند و من هم از طرف جهاد دانشگاهی عضو آن شورا بودم. آقای دکتر شفیع و آقای دکتر توکلی هم حضور داشتند. در مورد برنامه ریزی رشته ماشین های کشاورزی، خاطر هست که ایشان با چه اصرار و تلاشی مسائل و مطالب گروه ماشین های کشاورزی را پیگیری می کردند. ایشان آنقدر صحبت و استدلال می کردند تا افرادی نظیر دکتر شریفی تهرانی و دکتر یزدی صمدی مجاب شوند و مسائل منطقی گروه ماشین های کشاورزی تصویب شود. هم چنین به خاطر دارم که ایشان برای آنکه رشته ما اسم مکانیک را داشته باشد چه تلاشی انجام دادند و در کنار آقای دکتر توکلی چه اصراری کردند و چگونه با تلاش و کوشش این اسم مکانیک را بر سر رشته ماشین های کشاورزی مصوب کردند. در مجموع، بنده این صفات را برای آقای دکتر برقی واضح می بینم؛ ایشان بسیار خوشرو، مودب، مهربان، با گذشت، مردم دوست و خیر خواه بودند.

گل بود، گل زیست و حیف شد که از میان ما رفت. روحش شاد

دکتر عباس شریفی تهرانی

عضو شورای علمی فرهنگستان علوم و استاد بازنشسته
دانشگاه تهران

آشنایی بنده با آقای دکتر برقی در زمان دانشجویی ما در سال ۱۳۳۷ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران آغاز شد. ایشان پس از اتمام تحصیلات، با بورس شاگرد اولی عازم فرانسه شد. البته من هم یکسال بعد از او به فرانسه رفتم و ملاقات ما در خانه‌ی آقای دکتر تیمور توکلی بود.

دکتر برقی پس از اتمام تحصیلات، به وطن بازگشت و در دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران در گروه ماشین‌های کشاورزی به عنوان استادیار مشغول به کار شد. مدارج دانشگاهی و استادی را طی کرد و در سال ۱۳۶۲ استاد تمام شدند. در سال ۱۳۷۰ با آغاز به کار فرهنگستان علوم ایشان نیز علاوه بر استادی دانشگاه در فرهنگستان علوم به عنوان عضو وابسته و رئیس شاخه ماشین‌های کشاورزی مشغول به فعالیت‌های علمی شود. فعالیت‌های علمی دکتر برقی در فرهنگستان علوم در طی این ۳۰ سال و به عنوان رئیس شاخه ماشین‌های کشاورزی بسیار ارزنده بود. ایشان در اجرای ۱۲ طرح کلان گروه همکاری داشتند و علاوه بر آن طرح «بررسی شاخص‌های بنیادی توسعه مکانیزاسیون کشاورزی موجود و ارائه گزینه‌های مناسب» را با همکاری آقایان دکتر الماسی و دکتر توکلی اجرا کردند. انتشارات ایشان در فرهنگستان نیز چشمگیر بود. ایشان در انتشار فرهنگ‌های کشاورزی و منابع طبیعی همکاری داشتند و جلد نهم این فرهنگ‌ها با عنوان ماشین‌های کشاورزی در سال ۱۳۷۹

شامل ۱۲۴۰ واژه علمی به چاپ رسید و در سال ۱۳۸۹ نیز فرهنگ‌نویین ماشین‌های کشاورزی را با ۵۶۰۰ واژه علمی با همکاری آقایان دکتر الماسی و دکتر توکلی منتشر کردند که توسط فرهنگستان منتشر شد و کل مجموعه این فرهنگ‌ها به عنوان کتاب سال شناخته شد. آخرین فعالیت علمی ایشان در فرهنگستان، شرکت در طرح بررسی فناوری‌های نوین بوم‌سازگار کشاورزی و منابع طبیعی بود که شاخه مکانیک ماشین‌های کشاورزی را ایشان به عهده داشتند

دکتر علی‌رضا کیهانی

استاد بازنشسته گروه ماشین‌های کشاورزی دانشگاه تهران

من افتخار شاگردی ایشان را در سال ۱۳۶۲ و افتخار همکاری با ایشان را در ۱۳۷۶ داشتم و در این مدت مطالب بسیاری را از ایشان فرا گرفتم. شاید سایر همکاران بدانند، من همیشه موقع جذب اساتید بر روی قاعده ۷۰ درصد-۳۰ درصد تأکید داشته‌ام و می‌گفتم که ما باید ۷۰ درصد به شخصیت و اخلاق افراد توجه کنیم و ۳۰ درصد به پرونده علمی او؛ چرا که شخصیت افراد فرم گرفته است و وقتی وارد گروه می‌شوند این که چگونه با سایر همکاران تعامل داشته باشند چیزی است که از پیش تعیین شده است اما پرونده علمی را می‌توانند ارتقا دهند من باید اقرار کنم که این دیدگاه را از رفتار و منش جناب آقای دکتر برقی وام گرفته بودم چرا که ایشان فرد با اخلاق و با شخصیت و بزرگواری و با گذشتی بودند که همیشه برای من این مسأله جالب بود و حتی با این که شاهد بعضی مواردی بودم که توهین‌هایی به ایشان می‌شد، اما ایشان بسیار بسیار بزرگواری (رفتار می‌کردند)

دکتر مرتضی الماسی

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

ما بیش از ۳۵ سال همکار و همراه هم بودیم. در زمان مدیریت استاد برقی در گروه ماشین‌های کشاورزی دانشگاه تهران در کرج، در اواسط دهه ۱۳۶۰ و شروع آشنایی و همکاری من با ایشان، از نزدیک شاهد تلاش‌ها و پیگیری‌های مجدانه ایشان برای ساخت و ایجاد ساختمان و تجهیز گروه فعلی رشته ماشین‌های کشاورزی و مکانیزاسیون (که در آن زمان ساختمانی قدیمی و نسبتاً متروکه و مانده از دوران پیش نبود) در گروه، در دانشکده، در دانشگاه، در وزارت علوم و سازمان برنامه و بودجه بودم. استاد برقی در برنامه‌ریزی‌های کمیته تخصصی ستاد انقلاب فرهنگی برای رشته‌های مهندسی زراعی، مکانیک ماشین‌ها و مکانیزاسیون، در بازگشایی و شروع مجدد دوره‌ها پس از تعطیلی دانشگاه‌ها، در ایجاد دوره‌های جدید کارشناسی ارشد و دکتری مکانیزاسیون در دانشگاه تهران و واحد علوم و تحقیقات و هم‌چنین در کمک به شروع آن‌ها در سایر دانشکده‌های کشور و در گروه کشاورزی فرهنگستان علوم بسیار پیگیر و در تلاش بودند.

از جمله فعالیت‌های ایشان در می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- همکاری در تالیف کتاب فرهنگ تخصصی واژگان رشته مکانیک ماشین‌ها و مکانیزاسیون اجرای چندین پروژه تحقیقاتی
- ۲- ارزیابی رساله‌ها و رشته‌ها و نشریات علمی
- ۳- عضویت در انجمن مهندسی ماشین‌ها و مکانیزاسیون کشاورزی ایران
- ۴- هدایت و راهنمایی بسیاری از دانش‌آموخته و دانشجوی ارشد و دکتری در رشته‌های
- ۵- مکانیزاسیون و مکانیک ماشین‌های کشاورزی

و هرگز مقابله به مثل نمی‌کردند و عفت کلام را حفظ کرده و بسیار سریع هم فراموش می‌کردند و این برای من درس بزرگی بود که همواره با خودم این درس را در طول زندگی یادآوری می‌کردم و مورد استفاده قرار می‌دادم. در سال ۱۳۹۲ در دفتر کارم نشسته بودم و دکتر برقی وارد اتاق شدند و یک گزارش دستنویس را به من دادند و دیدم که یکی از پروژه‌های درسی بود که در سال ۱۳۶۲-۱۳۶۳ در یکی از کلاس‌ها تحویل داده بودم و ایشان این را به من برگرداندم و من هم با تعجب پرسیدم که دکتر شما این را ۳۰ سال است که نگه داشته‌اید. ایشان با بزرگواری فرمودند که من پروژه‌های دانشجویان خوبم را به عنوان یادگاری نگه می‌دارم و این افتخاری برای من بود که نزد استاد برقی به عنوان یک دانشجوی خوب محسوب می‌شدم. ایشان هرچند که از لحاظ فیزیکی از جمع ما رفته‌اند اما یاد و خاطره‌شان برای ما همیشه زنده است و امیدوار هستم که راه ایشان هم پر رهرو باشد.

استاد برقی بسیار شکيبا و خستگي ناپذير، پيشرو، بردبار بودند و در تحمل ناملايمتي‌ها و گلایه‌ها و نامهرباني‌هاي معدودي از افراد چه بسيار زبانزد بودند. اين‌ها تنها اشاره‌اي بود به خصلت‌هاي ارزنده و گوشه‌اي از خدمات علمي، فرهنگي و آموزشي و پژوهشي آن بزرگوار بودند. مطمئناً استاد با توجه به بيش از ۶۰ سال خدمت علمي فرهنگي در بخش‌هاي ديگري نيز فعال و مثمر ثمر بودند.

دکتر سيد علي محمد برقي

• با نهايت تاسف و تاثير درگذشت استاد برجسته مکانیک ماشین‌هاي کشاورزي و بيوسيستم و استاد پيشکسوت گروه مهندسي ماشین‌هاي کشاورزي پردیس کشاورزي و منابع طبيعي دانشگاه تهران و رئيس پيشين شاخه ماشین‌هاي کشاورزي فرهنگستان علوم جناب آقاي دکتر سيد علي محمد برقي گرانقدر را به جامعه علمي کشور و خانواده محترم ايشان تسليت عرض مي‌کنيم.

• به صورت زنده در بستر ادوبي کانکت: //////////////

• vroom.ut.ac.ir/aet9

• صفحه مجازي انجمن علمي در آپارات: //////////////

• Aparat.com/Saame_ut

• برگزارکنندگان: //////////////

انجمن علمي دانشجويي گروه مهندسي
ماشین‌هاي کشاورزي دانشگاه تهران
گروه مهندسي ماشین‌هاي کشاورزي
دانشگاه تهران

با همکاري روابط عمومي پردیس کشاورزي و منابع طبيعي و حوزه رياست دانشگاه تهران

• مراسم يادبود مرحوم

دکتر سيد علي محمد برقي

در فضاي مجازي

• زمان: روز پنجشنبه

۱۴ مردادماه ۱۴۰۰، ساعت ۱۷